

אחרי שנפצע קשה בצוק איתן, החזיק עומרי מיכאלי על האלונקה את דגל ישראל והפך לאחד מסמלי המבצע עליו זכה גם בצל"ש • לאחרונה השלים שיקום ארוך שבסופו נותר נכה ברגלו • זה לא הפריע לו לפתח את תחביב גלישת הגלים, לחזור לשירות מילואים ולהשתתף לאחרונה במבצע לכידת רוצחי דני גונן ז"ל

עומרי נזקקה

אדוה כהן

▶ כשהחל מבצע צוק איתן, שחה עומרי מיכאלי בן ה-27 בחו"ל. הוא לא חיכה דקה, רכש כרטיס חזרה לישראל והצטרף לחבריו ליחידת המילואים של דובדבן בלחימה. במהלך הלחימה היחידה שלו נתקלה במחבלים דרומית לחאן יונס, ומיכאלי נפצע ברגלו מכדור. "נפער לי חור ברגל, נקרעו לי שרירים, גידים ועצבים", הוא משחזר. "עשיתי לעצמי חוסם עורקים ופוניתי לבית החולים סורוקה. איברתי הרבה דם". בהגיעו לבית החולים הפך בלי להתכוון לאחד מסמלי המלחמה כאשר צולם על ידי צלם "ידיעות אחרונות" כשעל ראשו דגל ישראל. "שמתי את הרגל באופן אינסטינקטיבי. לא דמיינתי שיהיו שם צלמים. אני מחובר לרגל, וזה היה טבעי בשבילי. בתור מילואימניק, לעזוב את כל החיים שלך ולהגיע בטיסה לארץ כדי ללחום זה מתוך מחויבות ואהבה למדינה, והרגל זה הסמל שלנו", הוא מספר. בזכות פעילותו במבצע צוק איתן ובשל אירוע שבו זינק לעבר לוחם אחר והציל אותו מפגיעת רימון רסס שהושלך לעברם הוא

”
**”אחרי כזאת טראומה
 יש שתי אפשרויות
 – או להפוך אותה
 למגבלה או לשנות
 תפיסה. הקושי
 הפיזי גדול יותר
 בגלל המגבלה שלי,
 אבל כל עוד אני
 עומד על הרגליים
 אמשך לשרת
 במילואים וליהנות
 מהחיים”**

עומרי מיכאלי
 גולש בחופי
 תל-אביב, אתמול
 | צילום: יריב כץ

מיכאלי בתמונה שהפכה לסמל, יוני 2014 | צילום: ישראל יסרף

אני חזרתי לאהבה

לוחמי דובדבן ובהם מיכאלי בעת לכידת רוצחי גונן ז"ל

אני גם שוחה וצולל, ובכלל הים תפס חלק משמעותי יותר בחיים שלי מאז הפציעה.

אגף השיקום במשרד הביטחון מלווה את מיכאלי מאז פציעתו ומסייע לו במימון לימודים אקדמיים ובמחייתו. מיכל אמיתי, העורכת הסוציאלית של צידור, מספרת שאת הכוחות הנפשיים הגדולים שלו ויהתה כבר מהימים הראשונים. ”מההתחלה עומרי הבהיר שהוא יעשה הכל כדי לחזור מהר ככל האפשר לשגרה”, אומרת אמיתי. ”בכל פעם מחדש נדרשנו מכוחות הנפש העצומים שלו, מהאופטימיות, מהאמביציה ומהאבת הארץ שלו”.

בינתיים מיכאלי מתכוון להמשיך לשרת ביחידה כל עוד יוכל, ומקווה שאחרים שחוו דברים דומים יסתכלו על החיים באופן חיובי למרות הטראומה. ”זו מציאות חדשה להתמודד איתה, אבל צריך לקחת דברים בחיוב, וזו הדרך שלי להסתכל על החיים. הקושי הפיזי גדול יותר בגלל המגבלה שלי, אבל אני חולם שכל עוד אני עומד על הרגליים אמשך לשרת במילואים כמה שאפשר ואמשך ליהנות מהחיים”.

קיבל את צל”ש הרמטכ”ל. לאחר ניתוח ושיקום נותר מיכאלי עם כאבים עזים ברגליו ובגבו ועם נכות של 20 אחוז. אלא שזה לא עצר אותו מלחזור לשירות מילואים פעיל בדוברכן, ובצה”ל מספרים כי הוא אף השתתף בפעילות מבצעית חשובה של היחידה, שבמהלכה נתפסו מבצעי הפיגוע בסמוך לדולב, שבו נרצח דני גונן ז”ל.

למרות הניסיון לחזור לשגרה בעבודה ובלימודים, בשל הפציעה נאלץ מיכאלי לוותר על דברים שאהב לעשות והיו חלק משגרת יומו כמו הריצות הארוכות שנהג לעשות, אבל מצא

לעצמו תחביב חדש ומפתיע – גלישה. ”אחרי כזאת טראומה יש שתי אפשרויות”, הוא מספר. ”או לשים אותה כמגבלה או לקחת את זה כחלק מהחיים ולשנות תפיסה. ידעתי שאני לא רוצה לוותר לעצמי. לפני הפציעה הייתי רץ כל יום ומשתתף במרתונים ועכשיו אני לא יכול, אז מצאתי פתרון אחרים וביניהם גלישה. זה כבר היה קיים אצלי בעבר, אבל אחרי הפציעה נכנסתי לזה בצורה יותר חזקה. בגלישה אני לא חייב ליישר את הרגל, מה שקשה לי לעשות, וזה פתרון טוב עבורי, תחליף.

דני גונן ז"ל